

Łódź, 30 VI 1902 r.

№ 147.

Kalendarzyk tygodniowy.

Poniedz. Św. Lucyny.
Wtorek Św. Teodoryka.
Środa Naw. N. M. P.
Czwart. Św. Anatóliusza.
Piąt. Św. Józefa K.
Sob. Św. Cyrylla.
Niedz. Św. Krwi Jez.

Wschód: g. 3 m. 46.
Zachód: g. 8 m. 20.
Dł. dnia: g. 16 m. 34.

CENA PRENUMERATY:

W ŁODZI:

Rocznie rb. 8 k. —
Półrocz. " 4 " —
Kwartal. " 2 " —
Miesięcz. " " 67

Odnoszenie 10 k. m.
Egz. pojedynczy 5 k.

Z przesyłką pocztową:

Rocznie rb. 10 kop. —
Półrocznie " 5 " —
Kwartalnie " 2 " 50
Miesięcznie " " 85

Redakcja

w ŁODZI,
ul. Piotrkowska № III.
№ telefonu 593.

ROZWÓJ

dziennik polityczny, przemysłowy, ekonomiczny, społeczny i literacki, ilustrowany.

Poniedziałek, dnia 17 (30) czerwca 1902 r.

Kantory: własny w Warszawie, Wspólna 32; w Pabianicach u p. Łękawskiej;
w Zgierzu u p. Ikierta.

CENA OGŁOSZEŃ: „Nadesłane“ na 1-szej stronie 50 kop. za wiersz. Zwyczajne ogłoszenia za tekstem po 7 kop. za wiersz nonparelowy lub jego miejsce. Małe ogłoszenia po 1/2 kop. od wyrazu (dla poszukujących pracy po 1 kop.). Reklamy i Nekrologie po 15 kop. za wiersz petitowy. ARTYKUŁY bez oznaczenia honorarium Redakcja uważa za bezpłatne; rękopisów drobnych nie zwraca.

WARSZAWSKA PRALNIA CHEMICZNA,
Farbiarnia, Sztuczna cerownia i Zakład
reperacyjno-krawiecki

Wł. Piętki

pod firmą

„HELENA,“

Piotrkowska III, w Łodzi. Telefon 851.

Przyjmuje garderobę damską i męską, koronki, firanki, portyery, dywany, meble do prania i czyszczenia. Materiały do dekatyzowania.

Na żądanie w 24 godzin.

539-r-0

Restauracja Ant. Stępkowski

wydaje

wykwintne obiady po 60 kop.

od godz. 12 do 3 po poł.

7:1-3-1

Dentysta Klinkowstejn

wyjechał, do 1 sierpnia. 774-4-1

Od Św. Michała poszukuje się

Ośmiu pokojów z ogrodem w śródmieściu.

Oferty składać w admin. „Rozwoju“ dla „R. S.“

780-6-2

Rozkład pociągów.

Wychodzą z Łodzi o godz. 12.31, 6.44*, 7.12*,
12.43, 3.05*, 6.02**, 7.28.

Przychodzą do Łodzi o godz. 3.09, 5.06,
8.06*, 3.32, 10.25**, 3.52, 5.03, 8.22*, 11.02**.

Uwagi. Godziny wydrukowane tłustym drukiem
oznaczają czas od 6 wieczorem do 6 rano.

Pociągi, oznaczone *, nie mają bezpośredniej komu-
nikacji z Warszawą; pociągi, oznaczone **, służą dla
bezpośredniej komunikacji „Łódź — Warszawa“ bez
przesiadania się w Kozłuskach.

W niedziele, święta i dni galowe kursują
pociągi komunikacji miejscowej: № 22 odchodzi z Łodzi
o g. 8 m. 34 rano, przychodzi do Kozłuszek o g. 9 m. 38
rano; № 23 odchodzi z Kozłuszek o g. 8 m. 48 wieczo-
rem, przychodzi do Łodzi o godz. 10 wieczorem.

Przegląd polityczny.

Łódź, 30 czerwca.

Król Edward VII cieszy się niezwykłą popularnością wśród Anglików. Postępowaniem pełnym godności a jednak ściśle konstytucyjnym, nacechowanym rozumem i stanem, zjednał sobie miłość narodu, to też koronacja jego miała być iście narodową uroczystością, w całym słowa tego znaczeniu.

Król Edward przyszedł na świat w dniu 9 listopada 1841 roku, jako najstarszy syn zmarłej w dniu 22 stycznia 1901 roku królowej Wiktorji i małżonka jej księcia Alberta Saksen-Koburg-Gotha, którego zaślubiła 10 lutego 1840 r. Po urodzeniu nadano mu imię Albert Edward i tytuł księcia Walii, przysługujący już oddawna następcom tronu wielkobrańskie.

Król Edward otrzymał wychowanie nader staranne a wykształcenie swoje uzupełnił i pogłębił na uniwersytetach w Oksfordzie i Cambridge. Po skończeniu studiów odbywał wiele podróży, z których niektóre do stron bardzo dalekich. W roku 1860 udał się do Ameryki, w dwa lata później do Indji. W dniu 10 marca roku 1863 ożenił się z księżniczką duńską Aleksandrą, córką króla Chrystyana IX.

Z małżeństwa tego miał dwóch synów: Alberta Wiktora, księcia Klarencyi, urodzonego w r. 1864, który zmarł nagle w r. 1892, oraz Jerzego, księcia Yorku, urodzonego w r. 1865, ożenionego zaś w roku 1893 z księżniczką Teek. Książę Jerzy jest więc obecnie następcą tronu angielskiego i jako taki nosi tytuł księcia Walii. Ma obecnie lat 37.

Po ożenieniu się z królową Aleksandrą, dziesięcioletni król Edward, ówczesny następcę tronu, usunął się na czas jakiś od rządu i życia dworskiego, zamieszkałszy stale w Malbourgh House w Londynie, gdzie oddał się pracy społecznej i sportowemu rozrywkom. Na lato wyjeżdżał do Frogmore koło Windsoru. W roku 1870 oboje księstwo Walii odbyli podróż do Indji wschodnich i do Irlandji, gdzie zgotowano im wspaniałe i entuzjastyczne przyjęcie. Oprócz tego król Edward VII jako książę Walii, odbywał w zastępstwie matki reprezentacyjne podróże do dworów europejskich.

W roku 1900 podczas przejazdu księcia przez Brukselę do Kopenhagi szesnastoletni blacharczyk Sipido wykonał zamach na jego życie, na szczęście nieszkodliwy.

Wstępując na tron przodków książę Albert Edward przyjął imię Edwarda VII, a naród angielski, uczucia któremi obdarzał jego matkę, przeniósł na nowego monarchę.

Dziś naród ten ciężko jest dotknięty nagłą i niespodzianą prawie chorobą swego króla, którego i zagranicą nauceono się cenić za szlachetne, pełne rycerskie uczucie ukończenie wojny z boerami, bez ubliżenia honorowi Anglii i z poszanowaniem małego narodu, który tak długo dzielnie a wytrwale bronił swej niezależności. Chociaż ciężko już chory, król Edward nie chciał zrobić zawodu swoim poddanym i nie odkładał

koronacji. Uczynił to dopiero wówczas, gdy wykonanie jej okazało się fizykiem niepodobieństwem.

Na pierwszą wiadomość o zasłabnięciu króla i ciężkiej jego niemocy, chciało odroczyć posiedzenia izby gmin, lecz zaniechano tego z uwagi, aby zaniepokojenie w narodzie jeszcze bardziej się nie wzmogło.

Wprawdzie stan króla dziś jeszcze wzbudza poważne obawy, nie przeszkadza jednak dalszemu prowadzeniu spraw parlamentarnych.

Odroczenie koronacji i choroba króla nie przeszkadzają rządowi wielkobrańskiemu do zajęcia się bieżącymi sprawami politycznymi. Przedewszystkiem zaś korzystając z przybycia na koronację pierwszych ministrów kolonii angielskich, posiadających oddzielne parlamenty, postanowiono odbyć z nimi naradę pod przewodnictwem ministra dla kolonii lorda Chamberlain'a.

Rzecz idzie o uregulowanie stosunków prawno-politycznych tych kolonij do metropolii i zacieśnienie węzła pomiędzy nimi a krajem macierzystym.

Obrazy te jednak prawdopodobnie nie doprowadzą do tych rezultatów, jakich spodziewają się po nich imperyalisci wielkobrańscy.

I tak, na wiecu ludności pochodzenia francuskiego, zamieszkałej w Kanadzie, jaki w tych dniach odbył się w Drumonville, uchwalono wysłanie depezy do Londynu pod adresem pierwszego ministra Kanady, p. Lorie, z wyrażeniem protestu przeciw dążeniom imperyalistycznym rządu wielkobrańskiego. Okrom tego, postanowiono zaprotestować przeciw żądaniu kredytu na wojenne potrzeby metropolii, na tej zasadzie, że Kanada sama potrzebuje uzbrojeń, by na wszelki wypadek być gotową wobec dążeń Unii północno-amerykańskiej do skupienia w swych rękach władzy nad całą Ameryką.

Bardzo prawdopodobnie, że i pozostałe kolonie wielkobrańskie, do pewnego stopnia samodzielne, pójdą za przykładem Kanady. Między innymi, pierwszy minister Kolonij Przyładka Dobrej Nadziei w Afryce południowej Schirrig, wypowiedział się nader stanowczo przeciw zmianie konstytucji w kraju Przyładkowym, z powodu przyłączenia do posiadłości wielkobrańskich Transwaalu i Oranii.

Toż samo zrobił i pierwszy minister Australii Bortkon, który na bankiecie towarzysztwa południowo-afrykańskiego otwarcie wypowiedział, że konstytucje nie na to są dane ludom wielkobrańskim, aby je zmieniać i czynić niebezpieczne doświadczenia polityczne.

Czeka więc lorda Chamberlain'a przy urzędowaniu jego planów imperyalistycznych ciężka walka z opozycją, która wobec ukończenia wojny w południowej Afryce działać będzie z wszelką swobodą i wielką energią.

Zakończenie wojny pozwala stronnictwom opozycyjnym w Anglii obudzić się z letargu i wystąpić czynnie na arenie politycznego życia Wielkiej Brytanii.

Przedewszystkiem zaś odroczenie koronacji na czas nieoznaczony przyspieszy przebieg śledztwa o sposobach prowadzenia wojny w Transwaalu, poruczonego specjalnej komisji, «ad hoc»

